

[Anne Grete Holmsgård]

Det kan ikke hjælpe noget, at ministeren i bemærkningerne skriver, at man har ændret lidt. I virkeligheden har man bare stykket det op, der stod i forvejen, og lavet nogle relativt få ændringer, herunder en forældelsesfristforlængelse, som kun gælder straffelovssager, så vidt jeg kan se. Jeg vil da godt have at vide: har der overhovedet været nogen straffelovssager på miljøområdet indtil nu?

Det kan heller ikke hjælpe noget, at man i bemærkningerne skriver, at man forventer, at det vil give anledning til højere bøder. Det forventede man også at miljøbeskyttelsesloven ville give, da den blev vedtaget i 1973. Det forventede man også, da rigsadvokaten i 1979 udsendte en skrivelse til kommunerne om, at bøderne skulle være større. Men det har ikke hjulpet noget. Niveauet er det samme. I hvert tilfælde hvis man tager prisudviklingen i betragtning, er det fuldstændig det samme latterlige niveau, som det har været i alle årene. Det kan godt være, at der enkelte gange er idømt bøder, der er lidt større, men det generelle niveau er fuldstændig det samme, og det er uacceptabelt.

Det er også uacceptabelt ud fra en almindelig retsbetragtning, at man overhovedet ikke straffer for grove miljøovertrædelser – det er de fleste af dem – medens man straffer folk for alt muligt andet. Det kan vi selvfølgelig ikke acceptere. Det, der er problemet, er, at bøderne er små, men problemet er også, at det offentlige selv er, hvad skal man sige, mildest talt temmelig passivt og vægelsindet med hensyn til at opfylde tilsynsforpligtelserne. Der er det ministerens, regeringens, intentioner, at det skal skærpes.

Noget, jeg har savnet i lovforslaget, er: hvad med miljøstyrelsen? Vil man fortsat acceptere, at miljøstyrelsen ikke foretager sig noget som helst, når den får kendskab til, at der foregår ulovligheder? Jeg tænker på 2 sager. Jeg tænker på de dumpninger, Grindstedværket har foretaget gennem mange år, hvor miljøstyrelsen havde adgang til materiale, kunne være skredet ind. Og jeg tænker på den seneste sag om lossepladsen i Hvalsø, hvor miljøstyrelsen i 4 år har haft kendskab til, at Superfos har smidt kemikalieaffald på en almindelig losseplads, uden at foretage sig noget som helst.

Derfor vil jeg gerne have at vide, om ministeren ikke mener, at det for at få en bedre retstilstand på området er nødvendigt at ind-

skærpe, at miljøstyrelsen selvfølgelig har pligt til at komme frem med de oplysninger, man har, og arbejde for, at overtrædelser af miljøloven straks bliver standset.

Et andet problem er den måde, formålsparagraffen i miljøbeskyttelsesloven er formuleret på. Jeg tænker selvfølgelig især på stk. 3 i § 1, hvor man foretager en afvejning af på den ene side miljøhensyn, på den anden side økonomiske hensyn. Vi ved alle sammen, at det i årevis er blevet brugt af forskellige instanser, kommunerne, til at sige, at man ikke vil rejse sag på dette område. Det, der i øvrigt er sket, er, at anklagemyndigheden dels ikke har kunnet overskue området, dels også har holdt sig til formålsparagraffen, og når det endelig er lykkedes at få en sag rejst via anklagemyndigheden, som det f.eks. var tilfældet med Superfos, så kommer miljøankenævnet og tilsynsmyndigheden i Vejle amt og spænder ben for det hele, og så falder sagen, til trods for at der klart nok var tale om ulovlige forhold.

Jeg har set i Roskilde Tidende fra i går et glimrende eksempel på, hvordan den slatne formulering, stk. 3 har, kan misbruges. En gårdejer, der er nabo til lossepladsen i Hvalsø, bad sidste efterår kommunen om at undersøge sagen, men fik at vide, at det ville man ikke gøre, og man henholdt sig netop til stk. 3, § 1, i miljøbeskyttelsesloven, som man udlagde på den måde, at lossepladsen var af så stor vigtighed, at man simpelt hen ikke ville køre nogen miljø sag på dette spørgsmål.

Jeg vil foreslå, at vi under det videre udvalgsarbejde stiller mod en ændring af § 83 – altså straffebestemmelserne, som jo da er de vigtigste – der kører efter retningslinjer, der siger, at man ved udmålingen af bøden sikrer, at der tages hensyn til, hvad det vil koste at genoprette den skade, der er forvoldt på miljøet, at eventuelle fortjenester konfiskeres, og at der oveni gives en bøde af virkelig præventiv karakter. Det er nogenlunde de retningslinjer, man kører efter på skatteområdet, i hvert tilfælde i større skattesager, og jeg kan ikke se, at det skulle være rimeligt, at man har mindre bøder på miljøområdet, end man har inden for skatteområdet.

Jeg kan ikke nå at sige mere i denne omgang, men vi vil rejse en lang række spørgsmål i miljøudvalget og er selvfølgelig glade for, at der er et flertal, som mener, at dette lovforslag er alt for slapt, som det ser ud.